

ת"פ 21086/11/21 - מדינת ישראל נגד עמית כהן מוזס

בית המשפט המחוזי בבאר שבע
ת"פ 21-11-2016 מדינת ישראל נ' מוזס כהן(עוצר)

בפני:	כבוד השופט יואל עדן
בעניין:	המאשימה:
נגד:	מדינת ישראל
הנאשם:	עמית כהן מוזס ע"י ב"כ עו"ד דרור שטורק - פמ"ז
הנאשם:	עמית כהן מוזס ע"י ב"כ עו"ד רועי אטיאס

גזר דין

האישום והכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו בכתב האישום המקורי בעבירות של החזקת סמ מסוכן שלא לצורך עצמית לפי סעיף 7(א)+(ג) רישא לפיקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש), והפרעה לשוטר בשעת מולוי תפקידו, לפי סעיף 275 לחוק העונשין.

על פי כתב האישום בתאריך 30.10.21 בסמוך לשעה 15:00, הגיעו שוטרים במדים לעורף חיפוש על פי צו בו בית משפט בבריתו של הנאשם.

השוטרים הקישו תחילת על דלת הבית, תוך שאחד מהם צעק "משטרת לפתח" במקביל לכך שוטרים אחרים ניגשו אל חצר הבית, שם הבינו בנאשם מנסה לקפוץ מעל החומה המקיפה את הבית ומונעו ממנו לברוח מהמקום.

במהלך החיפוש שנערך על ידי השוטרים נתפס סמ מסוכן מסוג קוקאין במשקל 441.67 גרם בחצר הבית.

על פי כתב האישום, הנאשם במעשי הנויל החזיק בסמ מסוכן מסוג קוקאין במשקל 441.67 גרם ללא היתר כדין וכן הפריע לשוטרים בכוונה להפריע להם כשהם מלאים תפקידם חוק או להכשילם בכך.

2. בمعנה לכתב האישום, הודה הנאשם בכל עבודות כתב האישום, ובקש להוסיף עבודה הקשורה בנסיבות

ביצוע העבירות, והיא כי - את הסמים הוא החזיק בשל כך שהוא נאלץ להחזיקם עבור אחר.

נטען כי הטעמים לא היו של הנאשם, אבל הוא החזיק עקב כך שהיה לנאים כלפי האخر חוב כספי וה הנאשם התבקש להחזיק בסמים ולשמור עליהם, ושהחוב כלפי الآخر נוצר עקב השימוש של הנאשם בסמים.

ה הנאשם הודה וקיים אחריות עוד בمعنىו לכתב האישום, אך כאמור טען לנסיבות נוספות וביחס אליו נשמעו ראיות.

מדובר בטענות שהתייחסו לנסיבות ביצוע העבירות, והנסיבות שהתבקש להוסיף הין כי הטעמים לא היו של הנאשם, והוא החזיקם עבור אחר, לאור כך שאויים.

כפי שנכתב בהכרעת הדיון, לא הועלתה בمعنىו גם לא בסיכוןם ובכל שלב שהוא, טענה למי מההגנות בחוק העונשין, והטענה שנטענה הינה טענה עובדתית ביחס להחזקת הטעמים כאמור לעיל, תוך שנטען כי לדבר צריך להיות משקל בשלב שלאחר מכן, בגזירת הדיון.

3. לאחר ששמעו הראיות, נקבע כי יש לקבל את גרסת הנאשם ביחס לנסיבות הקשורות בהחזקת הטעמים, ויש לקבוע חלק מההתثبتה העובדתית המהווה את נסיבות ביצוע העבירות, את העבודה אשר נטענת ע"י הנאשם, כי הטעמים הוחזקו על ידו עבור אחר, וכי الآخر ניצלו ואיים עליו, וזאת על רקע כך שה הנאשם צריך סמים וצבר חובות לאוותם אחר.

עובדות אלו התווסףו לתثبتה העובדתית המפורטת בכתב האישום, וה הנאשם הורשע על יסוד הודהתו בעבודות כתב האישום, בעבירות המפורטו בו, כמפורט לעיל.

טענות ב"כ המאשימה

4. לטענת ב"כ המאשימה:

בתיק זה הנאשם הודה בעבירה חמורה של החזקת 441.67 גרם של סמים מסוג קוקאין, ובעבירה של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. התבקש, לאור עמדת בית המשפט העליון ו מדיניות הנענישה הנוגעת, לקבוע מתחם עונש שנע בין 5 ל-7 שנות מאסר, ולמבחן את עונשו של הנאשם בחלוקת התחתון של המתחם, וזאת לאור העדר עבר פלילי, ההודאה المسؤولה בכתב האישום, ובשים לב לנסיבות ביצוע העבירה.

התבקש שלא ליתן משמעות רבה ושלא להקל עם הנאשם בצורה ממשמעותית, חרף נסיבות ביצוע העבירה שנקבעו בהכרעת הדיון, וזאת הואיל ומזכה מכל אזהר לשמור על החוק, ואם הוא מאויים לפנות למשטרה, ולא ניתן להסכים עם

מצב שבו אזרחים מאויימים יבצעו עבירות כלשהן, לא כל שכן עבירות חמורות, לא היו מקבלים מצב שאזרחים כתוצאה מאIOS מביצעים עבירות أيام וUBEIROT SHOD גם לא UBIROT SEMIM. עוד נטען כי הנאשם עצמו השתמש בכמות גדולה של כ-60 גרים מתוך החצי קילו לערך שהחזק עבור אותו אחר, שכאמר אוים עליו ניצל אותו. מכאן המאשימה טען כי יש לראות ב הנאשם כדי שהפיק לעצמו רוח מביצוע העבירות, גם בכך שהשתמש במסים בכמות גדולה, כאמור 60 גרם של קוקאין, וגם מהעובדה שביצוע העבירה היווה עבورو יותר על חוב כספי גדול, כך שההתמונה הכללת מלמדת על הנאשם שננהה מביצוע עבירה, ומעין עסקה שעשה עם אותו אחר.

טענות ב"כ הנאשם

.5. לטענת ב"כ הנאשם:

לטענת ב"כ הנאשם, ההחלטה אליה הפנו ב"כ המאשימה מתיחסת "לערביINI סמים היכי גדולים במדינה". כאן מדובר באדם שמעולם לא קנה קוקאין אף אחד אחר מלבד אותו אחר, אשר יש לו היכרות עימם מהילדות, והאחר ניצל את התמימות והבדיקות שלו, ונסיבות חיים לא פשוטות שלו, בשביל בסופו של דבר לגרום לעצמו רוח בצורה אכזרית.

ה הנאשם הודה בכתב האישום ובא בידים נקיות. נטען כי לא הועלהה טענה לסייע לאחריות פלילתית, אך נטען כי הנסיבות מעולות קרבה לסייע הכרות. נטען כי בשורה ארוכה של החלטות התייחס בית המשפט העליון לפירפירה של הגנה, או כמעט הגנה, שגם אם לא מתמלאת באופןמושלם באופן שוביל לזכוי, הלא שיש ממשמעות לדברים לעניין העונש.

נטען לקרבה לסייע, וכי ההחלטה של בית המשפט היא למעשה קרבה לסייע.

נטען כי מתחם העונש ההולם במקרה חריג ומיחזק זה הינו מסר בעבודות שירות עד 18 חודשים.

נטען כי לאור ההחלטה אליה הפנה ב"כ הנאשם, לא יהיה זה מופרך לומר ש-13 או 14 חודשים שה הנאשם ריצה עד כה, מספיקים כדי למלא אחר הדרישה של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה למידת אשמו של הנאשם, למידת העונש שהוטל עליו עד לרגע זה לפי תיקון 113.

נטען כי הנאשם נעדך עבר פלילי, בחור צעיר, התבקש לגזר על הנאשם עונשvr שף אם יגזרו 15-16 חודשים קיימ סיכוי שה הנאשם ישחרר במועד מתן גזר הדין בניכוי מנהלי.

נטען כי ב"כ המאשימה הסכימו שבעל מקרה העונש צריך להיות בתחתית המתחם והוא המתחם אשר יהא, لكن העונש שה הנאשם ריצה עד כה, 14 חודשים, ولو אם בית המשפט יגזר חודשים נוספים, זה המקסימום שראו ונכון במקרה הזה.

נטען כי כרגע הנאשם נקי מסמים מכורח הנسبות, הוא מאד רוצה להישאר נקי מסמים, ולכן התבקש ליתן לו הזדמנות להשתחרר כמה שיותר מהר מבית הסוהר, שעד כה לא השכילו לטפל בו, ולאפשר לו לנסוט המשיך בחים נורמטיביים, והוא ממשפה נורמטיבית.

ה הנאשם אמר שהוא מתחרט על מה שעשה, הוא מבקש שייתנו לו יצאת מפה, הוא נגמר מסמים, ומazel שהוא עצור, 14 חודשים, אינם משתמש בסמים, ואינו מתכוון לחזור לסמים, ורוצה להמשיך את חייו, וביקש את רחמיו של בית המשפט.

הערכים המוגנים ומתחם העונש ההולם

6. ביצוע העבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית פגע הנאשם בערכים המוגנים שביסודה, הכוללים שמירה על הסדר הציבורי, שלטון החוק, שלום הציבור, בריאות הציבור והצורך למנוע השלכות פליליות וחברתיות הנובעות מעבירות הסמים.

בביצוע עבירת הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו פגע הנאשם בערכים המוגנים של שלטון החוק והצורך לאפשר לאנשי החוק ביצוע המוטל עליהם ללא הפרעה.

ה הנאשם החזיק, שלא לצורך עצמית, סם מסוכן מסווג קוקאין, במשקל של 441.67 גרם. מדובר בכמות גדולה של סם מסוכן אשר נודעת פגיעתו הרעה ובתי המשפט התייחסו בחומרה רבה לעבירות המבוצעת בקשר לשם מסוכן זה.

לענין חומרת עבירות הסמים, הצורך במלחמה בהן ונסיגת השיקולים האישיים של העבריין מפני אלו הקשורים בנזק אשר מבאים הסמים, אפנה לע"פ 6029/06 מ"י נ. שמאו, פד"י נח' (2) 734, לרע"פ 4267/05 בוקובה נ. מ"י (11.5.2005), שם לא קיבל ביום"ש המלצה שירות המבחן תוך הדגשת המאבק בנוגע@samsim, ע"פ 7070/03 עמיד זnid נ. מ"י, (3.4.2006), ע"פ 6373/06 מ"י נ. אלנסאמי (6.9.2006), ע"פ 411/04 טטרו נ. מ"י (9.1.2006) וע"פ 3759/03 תמיר נ. מ"י (19.2.2004) שם נקבע כי יש משקל לשיקול ההרטה ע"מ להזהיר ולהעביר מסר ברור לעברינים פוטנציאליים.

בעבירות חמורות, דוגמת זו שביצع הנאשם, האינטראס הציבורי במיגור התופעה על נזקיה הרבים, האישיים והחברתיים, מחייב מתן דגש לשיקולי ההרטה, גם הגמול.

לחומרת עבירות הסמים, הצורך במלחמה בהן ונסיגת השיקולים האישיים של העבריין מפני אלו הקשורים בנזק אשר מבאים@samsim, ר' ע"פ 11469/05 מ"י נגד עיש (16.5.2006): "בפסיקתנו הדגשנו את העובדה כי האינטראס הציבורי והצורך החברתי לעשות למיגור או למצער לצמצום שימושים שימושותי של נגע@samsim, מחייבים אותנו בעת גירת הדין להעמיד במרכז את שיקולי ההרטה והגמול ואילו השיקולים האינדיבידואליים נושאים בעניינים ככלא משקל משנה בלבד".

החומרה הרבה בה רואה ההחלטה את עבירות הסמים אינה רק בעבירות שחര, אלא גם בעבירות של החזקה שלא לצורך עצמית, מתוך ראייה כי יש להילחם בכל שלבי מערכ הסמים. ר' לעניין זה ע"פ 4203/14 **אליהו כהן ב' מ"י** (14.5.2015): "ברι מדוע בחר המחוקק לקבוע כך, שכן לא תמיד ניתן להוכיח שחර, אך במקרים גדולות של סמים שאינה לצורך עצמית מטבחה מועדת לפורענות...".

ביחס לשם המוסוכן אשר החזיק הנאשם, מסווג קוקאין, התייחסה ההחלטה באופן ספציפי להשפעתו הרסנית. ר' ע"פ 6209/03 **מ"י ב' גולן שמאלי**, פ"ד נח (2) 734, (9.2.2004) בעמ' 737: "געם הסמים פשוט ופשה בארץנו כמגפה. ככל שידיעתנו מגעת חלה בשנים האחרונות עליה של-שימוש בשיעור המשתמשים בסמים, ולענינו עתה נציג ביחס את השימוש במסימים הקשים, ובינם הקוקאין. שם הקוקאין נודעת לו השפעה הרסנית במיוחד הן על גופו הן על נפשו של המשתמש".

בע"פ 4008/2012 **גוארדיה ב' מ"י** (6.2.2012) נפסק כי: "**שם הקוקאין הוא מן המוסוכנים שבסמים.**"

וכך גם בע"פ 6747/11 **מ"י ב' אבו רקיק** (3.1.13) בו היה מذكور בשם מסוכן מסווג קוקאין: "רבות נכתב על חומרתן המופלגת של עבירות הסמים, ובעיקר משמדobar בסחים במסוכנים המוגדרים כסמים "קשיים", ועל כך אין צורך להזכיר מילום."

פוטנציאל הפגיעה כפועל יצא מעבירת החזקת השם המוסוכן שלא לצורך עצמית שביצע הנאשם, הינה ברבדים ומישורים רבים - צרכני השם, תוכאות הלואוי והפשעה הנלוויות.

7. הענישה הינה אינדיבידואלית ומתחם העונש ההולם נקבע על פי הנסיבות המסויימות של ביצוע העבירה. עיקרון אינדיבידואליות הענישה מיושם גם בשלב קביעת מתחם העונש ההולם, בכך שהיא נעשית בעיקר תוך התייחסות לנסיבות המסויימות של ביצוע עבירה ואינה קשורה אף בעבירה כפי נוסחה ועונשה בחוק. ר' לעניין זה ע"פ 1323/13 **רף חסן ואוח' ב' מ"י** (5.6.2013) בו נפסק:

"**מתחם העונש ההולם הוא אמרת-מידה נורמטטיבית, המשקלה את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מן העבירה, מדיניות הענישה הנהוגה ביחס לעבירה זו ונסיבות ביצועה, לרבות מידת אשמו של הנאשם. בשלב זה איננו מתחשבים בנסיבות האישיות של הנאשם, הינו נסיבות שאין קשרות ביצוע העבירה (ראו סעיף 40א'), דוגמת נסיבות חייו של הנאשם, הפגיעה שתיגרם לו ולמשמעותו כתוצאה מהעונש, מאמציו לחזור למוטב ועבורי הפלילי או היעדרו. אולם אין בכך כדי לגרוע מהצדון האינדיבידואלי שהעניק המחוקק לשאלבعي צוב המתחם, אשר בא לידי ביטוי בהוראה להתחשב בסוג העבירה בנסיבות המסויימות שבהן היא בוצעה (למשל: קיומו של תכנון מוקדם, נזק בכוח ובפועל, מידת אכזריות כלפי הקורבן וכו'), ותוך התייחסות למידת האשם של הנאשם המסויים שלפנינו (למשל: הנסיבות שהובילוו לבצע את העבירה, חלקו היחסי ביצועה, יכולתו להימנע מהמעשה, מצוקתו הנפשית עקב התעללות מצד קורבן העבירה וכו').**

כחול מנסיבות ביצוע העבירה של החזקת הסם המסוכן שלא לצריכה עצמית, נקבע כאמור כי הסמים הוחזקו על ידי הנאשם עבור אחר, וכי האخر ניצלו ואיים עליו, וזאת על רקע כך שהנאשם צרך סמים וצבר חובות לאותו אחר.

אין מדובר בנסיבות אשר שוללות את אחוריות הנאשם או מקומות הגנתו כורך או כל הגנה אחרת, ואף לא נטען להגנה שכזו. הנאשם, גם בהינתן נסיבות אלו אשר התווסףו על התשתית העובדתית בכתב האישום המקורי, ביצע את העבירה של החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית. ביצוע עבירה זו יכול להתבצע בין כאשר מדובר בחזקת סמים השייכים לנאשם עצמו, ובין כאשר מדובר בחזקה עבור אדם אחר, וגם כאשר האخر מנצל או מאים, מדובר בעבירה אשר הנסיבות משללות את קיומה, ללא כל הגנה בדיון, ונדגש כי לא ניתן באף שלב לקיומה של הגנה כלשהי.

ואולם, העובדה שלא קמה הגנה אינה שוללת את הצורך להתייחס לתשתיות עובדתיות זו במסגרת קביעת העונש, ובפרט בעת קביעת מתחם העונש הולם.

כאמור לעיל, מתחם העונש הולם נקבע על בסיס הנסיבות המסוימות של כל מקרה, ובמובן זה, ניתן ביטוי לאינדווידואליות של שלב זה בענישה.

ב"כ המאשימה הפנו לגזר הדין שנית בת.פ. (ת"א) 45195-11-20 **מי נ' عبدالלה מוחמד** (19.5.2021), ואין אלא להציג לדברים שנקבעו שם ע"י כב' סגן הנשיא השופט בני שגיא, על כי גם השם שהחזקה עבור אחר היא החזקה לכל דבר ועניין, בהיבט העוני הינה פחותה בחומרתה: "גם אם מבחינה משפטית החזקה "עבור אחר" היא החזקה לכל דבר ועניין, ברור כי מדובר בחזקה פחותה בחומרתה בהיבט העוני, המאפשר את ראיית הנאשם בסוג של "מחסנאי" ביחס לכמות הסם הרלבנטית שהחזיק "עבור אחר". החזקה מעין זו אף ממתנת את אותו פוטנציאל לרוח כלכלי עליון עמד התובע בטיעונו".

לצד זאת, יש להדגש כי מדובר בעבירה חמורה הכוללת נסיבות חמורות של ביצועה - החזקת סם מסוכן מסווג קווקאי במשקל של 441 גרם Neto, כמות גדולה ביותר של סם מסוכן שפגיעתו רעה והפצתו מסוכנת ומשמעותה מספר גדול מאוד של נפגעים פוטנציאליים.

ה גם שיש להביא בבחינת מכלול הנסיבות את העובדה שהשם הוחזק עבור אחר, המשקל שיש לתת לעובדה זו אינו כה משמעותי עד כדי קביעת מתחם עונש הולם נמוך כפי טענת ב"כ הנאשם.

המשקל אשר יש לתת לעובדה זו צריך להיות מידתי, וכן בה כדי ל策ם במידה משמעותית את החומרה, כמו גם המענה העוני המחייב שיש לתת לעבירה זו, אך כאמור, יש לתת לכך משקל.

ציין כי בהינתן הנסיבות האמורות, בת.פ. (ת"א) 45195-11-20 נקבע מתחם עונש הולם לחזקת 113.7 גרם סם מסווג קווקאי עבור אחר, לצד החזקת 20 גרם סם מסווג הרואין ו-29 גרם סם מסווג קווקאי, שלא

עבור אחר, כולל מאסר הנע בין 24 ל-60 חודשים.

אין מחלוקת כי הגם שמדובר בשתי עבירות מדובר באירוע אחד, וכן מדובר באירוע אחד ושתי העבירות בוצעו למשהו בו זמן קצר. לפיכך, יקבע מתחם עונש הולם אחד.

להלן התיחסות למתחמי עונש הולם וענישה בעבירות דומות, אך כאמור יש לזכור כי קביעת מתחם העונש ההולם תבוצע בעיקר תוך התיחסות לנסיבות הספציפיות של מקרה זה.

בע"פ 4592/15 **פדייה ואח' נ' מ"י** (8.2.2016) - הורשע מעורער 1 בעבירות של קשרת קשור לפשע והחזקת סמ מסוכן שלא לצורך עצמית, בכר שהחזק בשם מסוכן מסווג קווקאי במשקל של כחזי ק"ג. המעורער 1 נעדר עבר פלילי, וביהם"ש החזוי הטיל עליו 30 חודשים מאסר, לאחר שקבע מתחם עונש הולם בין 6-2 שנים. ביהם"ש העlion דחה את העורעור, וציין כי הגם שקיים מגוון בענישה בסוג זה של עבירות, הרי במקרים של החזקת סמים מסווג קווקאי והרואין בכמות של עשרות גרמים טווח הענישה הנהוג נע בין 3-5 שנים מאסר, ובכמות גדולה יותר כבאותו מקרה המתחם שנקבע הנע בין 6-2 אינו גבוה. נפסק: "**מסקירת הפסיכה בخصوص עולה, כי אמן קיים גיוון רב בענישה, אולם במקרים העוסקים בהחזקת סם מסוכן מסווג הרואין או קווקאי שלא לצורך עצמית, בכמות של עשרות גרמים, נע טווח הענישה בין שלוש לחמש שנים מאסר ... עסקין בגין דין דין בכמות גדולה, כאמור, ואין מקום להתערב בתחום הענישה שנקבע, 2-6 שנים אשר אינו גבוה לטעמו".** ביחס לעונש של 30 חודשים מאסר נאמר כי זהו "עונש שכאמור נמור מן הנהוג בעבירות החזקת סם מסוכן קשה בסדר גודל כזה".

בע"פ 1313/13 **בהתמי נ' מ"י** (9.6.2015) - הורשע המעורער בהחזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית בכר שהחזק סם מסוכן מסווג קווקאי במשקל של 50 גרם. המעורערណון לעונש של 42 חודשים בפועל ולהפעלת מאסר על תנאי בין 10 חודשים מאסר במצטבר. ערעוורו נדחה ונפסק: "**עסקין בסם מסוכן קווקאי ובמשקל של חמישים גרם. אלו נתונים שמצוירים עונש חמור. המעורער אף עבר פלילי עשיר.**".

בע"פ 4203/14 **אליהו כהן נ' מ"י** (14.5.2015) - המעורער הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית ובעירות נוספת נספota של החזקת כלים המשמשים לסם, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, נהגה ללא רישיון תחרפ וביתוח, בכר שהחזקתו נתפסו 208 גרם סם מסוכן מסווג קווקאי ו- 189 גרם סם מסוכן מסווג חשיש, ועל המעורער, בעל עבר פלילי מכוביד, הוטל עונש של 4 שנים מאסר במצטבר להפעלת 10 חודשים מאסר מותנה. ביהם"ש העlion דחה את העורעור, והוסיף לעניין חומרת העבירה ומתחם העונש שנקבע: "**אשר לעונש, הגם שהנגזר בבית המשפט המחויז אין קל, אין אף כאן מקום להתערבותנו - וזאת, ראשית, נוכח חומרת העבירה (החזקת של סם קשה מסווג קווקאי בכמות מסחרית ממשמעותית).** **כידוע השווה המחוקק החזקת סם שלא לצורך עצמית (סעיף 7 (א) (ב) רישא לפקודת הסמים המטוכנים) לסתור מבחינת תג הענישה המירבי, 20 שנים מאסר (לעניין סחר ראו סעיף 19א לפקודה), וזאת מטעמים טוביים: ברי מודיע בחר המחוקק לקבוע כך, שכן לא תמיד ניתן להוכיח סחר, אך כמות גדולה של סמים שאינה לצורך עצמית מטבחה מועדת לפורענות, ודעת לנבול נקל. בגין דין דין, שבוב, רק שיטה שבעולם ניתן אמוןו בכוכנותו הבסיסית של המחויז 208 גרם של קווקאי בביטו, כאשר במקום נמצא גם משקל המשמש לסמים. אין איפוא דופי במתחם הענישה שנקבע, 3 עד 5 שנים".**

בע"פ 5958/13 גיא סרג' ב' מ"י (29.7.2014) - המערער הורשע בעבירות של החזקת סם מסוכן שלא לצורך עצמית וניסיון להחזקה סם מסוכן שלא לצורך עצሚ, כאשר אחר שלח למערער חבילת דואר לישראל ובה סם מסוכן מסווג קוקאין במשקל 453.28 גרם. המערער לא עבר פלילי ובו מה"ש המחויזי קבע מתחם בין 2-6 שנים מאסר וגזר עליו 3 שנות מאסר. בימה"ש העליון דחה את הערעור תוך הדגשה כי מדובר בעבירה חמורה, ובמקרים בהם נתפסו כמויות סמיים פחותות בסך עשרות גרמים הוטלו עונשים דומים.

בע"פ 2410/07 אורחן טורכ נ' מ"י (18.10.2007) - המערער הורשע בעבירה של החזקה סם מסוכן שלא לצורך עצሚ, בכר שהחזקיק בשם מסוכן מסווג קוקאין במשקל של 68.6 גרם. בימה"ש המחויזי הטיל עליו 3 שנות מאסר. בימה"ש העליון דחה את הערעור וצין כי: **"עבירות הסמים הפכו למגפה בחברתנו ומתקידו של בית המשפט להלחם בהן בדרך של ענישה חמירה."**

בעניינו של הנאשם, מדובר בנסיבות חמורות של ביצוע עבירה, החזקה סם מסוכן מסווג קוקאין במשקל של כ-441 גרם, ובנסיבות אלו המתחם צריך היה להיות אף גבוה מהמתחם אליו התייחס בית המשפט העליון במקרים של החזקה עשרות גרמים של סם מסוכן זה - דהיינו 5-3 שנות מאסר. כאמור, יש להבaya במסגרת השיקולים, אם כי באופן מידתי, את הנسبות הנוספות שנקבעו בהכרעת הדיון, על כי מדובר היה בשם של אחר, ועל כי الآخر ניצלו ואיים עליון.

נסיבות אלו צריכות לבוא בוגדר הנسبות מכוחן יקבע מתחם העונש ההולם, ונסיבות אלו משמעוון קביעת מתחם עונש הולם מעט נמוך יותר מאשר היה צריך להיקבע לו לא היו נسبות אלו קיימות בעניינו של הנאשם.

אכן,قطעתה ב"כ המאשימה, אין לתת משמעות כה גדולה כפי שעوتרת ההגנה לכך שהאחר איים עליו וניצל אותו, וכן מצופה היה ממנו, כפי שמצופה מכל אזרח, לשמור על החוק ואם הוא מאויים לפנות למשטרה. לפיכך, הbabאה של נسبות אלו במסגרת השיקולים תהיה מידתית ולא במשקל כפי שההגנה טוענת לו, אך לא ניתן להתעלם מהעובדה שמדובר בנסיבות רלבנטיות לקביעת המתחם.

אשר לטענה שהועלתה במסגרת הטיעונים לעונש על קרביה לסיג - איני מוצא כי הנسبות האמורות עלות כדי קרביה לסיג ההורח. לא הוכחתי מי מהנסיבות אשר יכולות להביא לקרביה לסיג. גם שנסיבות אלו רלבנטיות וצריכות לבוא במסגרת השיקולים, אין בהן כדי קרביה לסיג ההורח.

מכל האמור, לאור הנسبות המשמעות של ביצוע העבירות במקורה זה, אני מוצא את מתחם העונש ההולם בגין העבירות אשר בוצעו ע"י הנאשם, כולל מאסר בפועל הנע בין 30 ל-54 חודשים.

המאשימה עתרה גם להטלת קנס. אכן, בעבירות מסווג זה, לאור היבט הכלכלי שלහן על הענישה לכלול גם רכיב כלכלי. ברכיב זה יש להבaya במסגרת השיקולים את מצבו הכלכלי של הנאשם.

כן יש להביא בשים את העובדה שמדובר למי שהסמים לא היו שייכים לו, ולפיכך, היבט הכלכלי הינו בעל משקל נמוך יותר מطبع הדברים.

אשר על כן, הכנס צריך יהיה להיות בתחום נמוך מהרגיל, ואני קובע כי מתחת הכנס הינו בין 10,000 ל-30,000 ₪.

הعنישה

8. הנשםolid 2000 והוא נעדר עבר פלילי. ב"כ הנשם, לאחר הכרעת הדיון, ביקש לקבוע ישיבת תזכורת בטרם יחליט אם יבקש הגשת تس Kirby, ובמה שיר לא התבקש למסור דיוון לעונש, ואלו נשמעו.

ב"כ המאשימה עתר להטלת עונש ברף התחתון של מתחת העונש ההולם לו עתר, וזאת לאור העדר עבר פלילי, היגיל הצער וקבלת האחריות المسؤولות על ידי הנשם.

סבירוני, כי הנימוקים של ב"כ המאשימה לענישה ברף התחתון של מתחת, עומדים בתוקף גם משנקבע מתחת אחר מזה אליו עתרו. ומニימוקים אלו יש לקבוע את עונשו של הנשם ברף התחתון של מתחת. זאת הן ביחס למאסר בפועל והן ביחס לכנס.

יש להוסיף כי בעבירות אלו, ברגע, יש לתת משקל גם לשיקול הרתעת הרבים כמו גם הרתעת היחיד, ואולם בנסיבות של הנשם, גילו הצער, וקבלת האחריות על ידו, איני סבור כי יש להחמיר בענישה.

יש להוסיף, כי האחריות אשר קיבל הנשם הינה האחריות מלאה, לכל האמור בכתב האישום המקורי, והעובדה שעד על שמיעת ראיות, התייחסה אך ורק לעובדות הנוספות אשר הוא עתר לכך שיבואו במסגרת התשתיות העובדתית, עובדות אשר נקבע לבסוף, כתענתו, כי יש לקבלן.

אשר לעתרת המאשימה להטיל פסילה בפועל ופסילה מותנית - איני מוצא מקום להורות כן, מתוך תקווה כי יהיה בכך כדי לסייע לשיקומו של הנשם, שהוא נעדר עבר פלילי.

9. אשר על כן אני גוזר על הנשם את העונשים הבאים:

מאסר - מאסר בפועל לתקופה של 30 חודשים. מתוקף מאסרו ינוכו ימי מעצרו מיום 21.10.30.

מאסר על תנאי - מאסר על תנאי לתקופה של 9 חודשים. הנשם ישא בעונש זה אם בתקופה של שלוש שנים

מיום שחרורו יעבור על כל עבירות סמיים מסווג פשע.

קנס - קנס בסך 10,000 ש"ח או מאסר למשך 50 יום תחתיו; הקנס ישולם ב- 20 תשלוםים חודשיים שווים ורצופים. התשלום הראשון ישולם בתוך 90 יום מהיום ויתר התשלומים מידי 30 יום לאחר מכן.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד כסלו תשפ"ג, 18 דצמבר 2022, במעמד הצדדים.